

РЕШЕНИЕ

№ 14

гр. Враца, 21.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВРАЦА в закрито заседание на двадесет и първи февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Евгения Г. Симеонова

като разглежда докладваното от Евгения Г. Симеонова Търговско дело № 20231400900006 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.25 от Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел /ЗТРРЮЛНЦ/.

Образувано е по *жалба вх.№ 325/16.01.2023 г.* на А. Ч. С., в качеството ѝ на ликвидатор на "В.М.В." ЕООД, ЕИК ***, против Отказ № 20221220163954-2/29.12.2022 г. на длъжностното лице по регистрацията /ДЛР/ при ТРРЮЛНЦ към Агенцията по вписвания /АВ/.

След дадени от съда указания, А. Ч. С. е представила уточнение вх.№ 812/02.02.2023 г., в което поддържа, че обжалваният отказ е незаконосъобразен, тъй като тридневният срок за изпълнение на указанията е броен неправилно, а именно – от началото на работния ден, в който са дадени, вместо от следващия работен ден. Посочва се също, че не е взето предвид, че срокът по чл.19, ал.2 ЗТРРЮЛНЦ е скъсен от празниците и почивните дни. Според изложеното от жалбоподателката, в указанията е постановено да се впише заличаване, но в противоречие с това впоследствие е постановен отказ за вписване. Правят се и оплаквания, че след получаването на отказа, с жалбата допълнително са представени исканите документи, които са приети от АВ, но не са взети под внимание и ликвидацията на е приключена.

Иска се да бъдат приети представените с жалбата документи и да бъде вписано заличаване на дружеството.

На основание чл.25, ал.2, изр.3 ЗТРРЮЛНЦ е подаден отговор от АВ, в който се изразява становище за неоснователност на жалбата. Излагат се в хронологичен ред извършените действия от ДЛР по повод подаденото заявление за заличаване на "В.М.В." ЕООД, като се посочва, че са дадени указания за отстраняване на констатирани нередовности в заявлението, но заявителят не е подал допълнително заявление, чрез което да отстранява нередовностите в срока по чл.22, ал.5 вр. чл.19, ал.2 ЗТРРЮЛНЦ, поради което правилно е постановен отказ за вписване.

Иска се обжалваният отказ да бъде потвърден като правилен и

законосъобразен, както и в полза на АВ да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 150,00 лв. за настоящето производство.

Като взе предвид изложените доводи в жалбата и отговора, представените по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, и като съобрази разпоредбите на закона, настоящият съдебен състав приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със заявление обр. А4 вх.№ 20221220163954/20.12.2022 г. А. Ч. С., в качеството ѝ на ликвидатор на "В.М.В." ЕООД /в ликвидация/, ЕИК ***, е поискала да бъде извършено заличаване на дружеството в ТР.

Към заявлението са приложени следните документи: 1/ Покана за свикване на общо събрание; 2/Протокол от общо събрание на едноличния собственик на капитала от 16.12.2022 г.; 3/ Счетоводен баланс на дружеството към 31.12.2016 г.; 4/ Отчет за приходите и разходите за 2016 г.; 5/ Декларация по чл.38, ал.9, т.2 от ЗСч; 6/ Декларация по чл.273, ал.1 ТЗ; 7/ Декларация по чл.13, ал.4 ЗТРРЮЛНЦ; 8/ Удостоверение от НОИ, ТП-Враца; 9/ Документ на внесена такса.

След извършена от ДЛР проверка по реда на чл.21 ЗТРРЮЛНЦ е констатирано, че заявлението е подадено от оправомощено лице по смисъла на чл.15 от същия закон, но не са приложени всички изискуеми документи съгласно чл.21, ал.3, т.12 от Наредба № 1 за водене, съхраняване и достъп до ТРРЮЛНЦ.

С Указания № 20221220163954/22.12.2022 г. ДЛР е изискало да бъдат представени допълнително документи, с оглед отстраняване на констатираните нередовности за извършване на заявеното вписване, а именно: краен ликвидационен баланс, изготвен съгласно СС13 към датата на приключване на ликвидацията, пояснителния доклад към баланса и годишния отчет на ликвидатора, декларация от ликвидатора за обстоятелствата по чл.273, ал.1 ТЗ, протоколът за приемане на баланса, на пояснителния доклад към баланса, на годишния отчет на ликвидатора, за освобождаване на ликвидатора от отговорност и за разпределение имуществото на дружеството, както и удостоверението за предаване на разплащателните ведомости, издадено от ТП на НОИ, съгласно чл.5, ал.10 КСО. По отношение на приложените към заявлението протокол от 16.12.2022 г. и декларация по чл.273, ал.1 ТЗ е констатирана противоречива информация, че имуществото е разпределено между съдружниците, предвид едноличния характер на дружеството.

Последвал е обжалваният Отказ № 20221220163954-2/29.12.2022 г., в който е посочено, че към заявлението не са представени необходимите документи, че в приложените към заявлението протокол от 16.12.2022 г. и декларация по чл.273, ал.1 ТЗ се съдържа противоречива информация, както и че в рамките на нормативно установения срок по чл.22, ал.5 вр. чл.19, ал.2 ЗТРРЮЛНЦ не е постъпило допълнително заявление обр.Ж1, чрез което се отстраняват нередовностите. Допълнително се посочва, че съгласно чл.272, ал.1 ТЗ имуществото на дружеството се разпределя, ако са изминали 6 месеца от деня, в който поканата до кредиторите е обявена в ТР. Видно от справка по партидата на дружеството, поканата е обявена на 07.06.2021 г., т.е. крайният баланс и другите документи трябва да са съставени след 07.12.2021 г., а в случая е представен баланс от много по-ранна дата.

Така постановеният отказ е обжалван от А. Ч. С. с жалба вх.№

20230106095658. Към жалбата са приложени счетоводен баланс към 07.12.2021 г., справка за нетекущите (дълготрайните) активи към 31.12.2021 г., отчет за собствения капитал за 2021 г., отчет за приходите и разходите и отчет за паричните потоци. С допълнителното подаденото пояснение към жалбата от 02.02.2023 г. е представено и удостоверение изх.№ 5505-06-6/09.01.2023 г. от НОИ, ТП-Враца.

При така възприетата фактическа обстановка настоящият съдебен състав прави следните правни изводи:

Жалбата е постъпила на 06.01.2023 г. и изхожда от легитимирано лице, което има правен интерес от обжалване на постановения отказ. Обжалваният отказ е постановен на 29.12.2022 г., но липсват данни за датата на връчването на уведомителното писмо за отказа, поради което съдът приема, че е спазен срока по чл.25, ал.1 ЗТРРЮЛНЦ. След дадени от съда указания е внесена и изискуемата държавна такса по сметка на ОС-Враца, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да бъдат вписани или обявени в търговския регистър обстоятелства или актове, ДЛР следва да провери налице ли са изискванията по чл.21 ЗТРЮЛНЦ, част от които са: дали е подадено заявление за исканото вписване, заличаване или обявяване при спазване на предвидените за това форма и ред; дали заявеното обстоятелство подлежи на вписване и не е вписано или представеният акт подлежи на обявяване и не е обявен в търговския регистър; дали заявлението изхожда от оправомощено лице; дали към заявлението са приложени всички документи съгласно изискванията на закона, съответно подлежащият на обявяване акт; съществуването на заявеното за вписване обстоятелство и съответствието му със закона съобразно представените документи, съответно дали подлежащият на обявяване акт отговаря по външните си белези на изискванията на закона; дали е представена декларация по чл.13, ал.4 ЗТРРЮЛНЦ.

В случая не се спори, че е подадено заявление от оправомощено лице и по предвидените за това форма и ред, с което е заявено подлежащо на вписване обстоятелство – заличаване на дружество от ТР.

Спорен е въпросът дали към заявлението са приложени всички необходими документи съгласно изискванията на закона.

Според разпоредбата на чл.21, ал.3, т.12 от НАРЕДБА № 1 от 14.02.2007 г. за водене, съхраняване и достъп до търговския регистър и до регистъра на юридическите лица с нестопанска цел, при заличаване на дружеството следва да бъдат представени следните документи: балансът към датата на приключване на ликвидацията, пояснителният доклад към баланса и годишният отчет на ликвидатора; декларация от ликвидатора за обстоятелствата по чл.273, ал.1 ТЗ; протоколът за приемане на баланса, на пояснителния доклад към баланса, на годишния отчет на ликвидатора, за освобождаване на ликвидатор от отговорност и за разпределение на имуществото на дружеството, удостоверението за предаване на разплащателните ведомости, издадено от териториалното поделение на Националния осигурителен институт, съгласно чл.5, ал.10 КСО.

В случая към заявлението е приложен счетоводен баланс към 31.12.2016 г., протокол за приемането на този баланс и на годишен отчет към датата на ликвидацията, за освобождаване на ликвидатора от отговорност и за

разпределение на имуществото на дружеството, както и удостоверение от териториалното поделение на НОИ.

Съдът намира, че при извършената проверка по реда на чл.21 ЗТРРЮЛНЦ е ДЛР е достигнало до правилен извод, че представените документи не отговарят на изискванията на чл.21, ал.3, т.12 от НАРЕДБА № 1 от 14.02.2007 г., тъй като не е приложен краен ликвидационен баланс, изготвен съгласно СС13 към датата на приключване на ликвидацията, пояснителен доклад към баланса и годишен отчет на ликвидатора, както и протокол за приемане на тези документи.

Съгласно чл.35, ал.1 от Закона за счетоводството, годишните финансови отчети на предприятията в производство по ликвидация или в несъстоятелност се съставят на базата на национален счетоводен стандарт /НСС/. Настоящият съдебен състав изцяло споделя позицията на ДЛР, че заключителният, крайният баланс към датата на приключване на ликвидацията, следва да се изготви съобразно НСС 13, който е специален счетоводен стандарт, определящ реда за счетоводно отчитане и за съставяне на финансови отчети от предприятията в производство по ликвидация или в несъстоятелност. В т.5.1 и т.5.2 от НСС13 изрично е уредено съставянето на крайния ликвидационен баланс съобразно същия стандарт и при съобразяване на посочените в тези точки правила. Балансът към датата на приключване на ликвидацията е съществен за постигане целите и изразяване на резултатите от ликвидационното производство – удовлетворяване на кредиторите и разпределяне на останалото имущество. С оглед на това се налага изводът, че представеният със заявлението баланс към 21.12.2016 г., който не е изготвен съобразно НСС 13, а съобразно НСС 1, както е отразено в самия документ, не може да се третира като надлежен и редовен от външна страна краен ликвидационен баланс, което е равнозначно на липса на такъв баланс. В този смисъл дадените от ДЛР указания за представяне на краен баланс са правилни и законосъобразни.

В жалбата се правят оплаквания относно броенето на срока за изпълнение на дадените указания от ДЛР. От данните в ТР е видно, че заявлението за вписване е подадено на 20.12.2022 г., а указанията за отстраняване на констатираните нередовности в същото са публикувани на електронната партида на дружеството на 22.12.2022 г. в 16:05 часа.

Разпоредбата на чл.19, ал.1 ЗТРРЮЛНЦ предвижда, че заявленията за вписване, заличаване и обявяване и актовете по чл. 14 се разглеждат от длъжностно лице по регистрацията по реда на постъпването им, а съгласно ал.2 на същата разпоредба длъжностното лице по регистрацията се произнася по заявленията незабавно след изтичане на три работни дни от постъпването им в регистрите, освен ако със закон е предвидено друго. Според чл.22, ал.2 ЗТРРЮЛНЦ, когато към заявлението не са приложени всички документи, които се изискват по закон, или когато не е платена дължимата държавна такса, длъжностното лице по регистрацията дава указания на заявителя за отстраняване на нередовността. Указанията се оповестяват по електронната партида на търговеца или юридическото лице с нестопанска цел, а когато е подадено заявление за регистрация на търговеца – на електронната страница на агенцията, не по-късно от следващия работен ден от постъпването на заявлението в регистъра. В случаите, когато заявителят е посочил електронна поща, указанията се изпращат и на нея в срока по изречение второ.

Заявителят може да изпълни дадените указания и да представи съответните документи чрез заявление по образец, определен с наредбата по чл.31. Длъжностното лице постановява отказ, ако тези указания не са изпълнени до изтичането на срока по чл.19, ал.2.

Следователно, като е указало на заявителя да изпълни указанията до изтичане на срока по чл.19, ал.2 ЗТРРЮЛНЦ, ДЛР е определило правилно срока на заявителя за изпълнението им.

В ЗТРРЮЛНЦ няма изрична разпоредба относно начина на изчисляване на сроковете. Доколкото производството пред АВ е вид охранително производство, то по аналогия следва да са приложими правилата на ГПК за този вид производства. В Част VI "Охранителни производства" на ГПК също няма норма относно начина на изчисляване на сроковете, но с оглед препращащата разпоредба на чл.540 ГПК приложими се явяват общите правила за сроковете по Част I, Глава VII ГПК и по конкретно разпоредбата на чл.60 ГПК. Съгласно ал.5 от тази разпоредба, срокът, който се брои на дни, се изчислява от деня, следващ този, от който започва да тече срокът, и изтича в края на последния ден. Тъй като в ЗТРРЮЛНЦ се говори за работни дни, това означава, че денят на постъпване на заявлението не се брои и срокът изтича в края на третия работен ден след него.

С оглед нормата на чл.22, ал.5, изр.последно ЗТРРЮЛНЦ, според който длъжностното лице постановява отказ, ако тези указания не са изпълнени до изтичането на срока по чл. 19, ал. 2, следва да се приеме, че срокът за изпълнение на указанията по реда на чл.19, ал.1 ЗТРРЮЛНЦ е най-късно до изтичане на срока за произнасяне по заявлението и с него не се продължава последния повече от установеното в чл.19, ал.2 ЗТРРЮЛНЦ - три работни дни от постъпването на заявлението в регистрите. В случая, заявлението е подадено във вторник на 20.12.2022 г., при което срокът започва да се брои от следващия работен ден – сряда 21.12.2022 г. и изтича в края на третия работен ден, а именно – 23.12.2022 г. Отказът е постановен на 29.12.2022 г., т.е. след като е изтекъл тридневният срок от постъпването на заявлението.

Не могат да бъдат споделени доводите на жалбоподателя, че началната дата на тридневният срок е свързана с датата на указанията по чл.22, ал.2 ЗТРРЮЛНЦ – 22.12.2022 г. Основания за подобно тълкуване не се съдържат нито в ЗТРРЮЛНЦ, нито в ГПК.

В жалбата не се оспорва, че преди датата на подаването ѝ – 06.01.2023 г. не е било подадено заявление обр.Ж1, съгласно изискванията на НАРЕДБА № 1 от 14.02.2007 г., с което да се представят исканите от ДЛР документи за заличаване на търговското дружество. За изпълнение на указанията не може да се счита представянето с жалбата на ГФО към 07.12.2021 г., в т.ч. и на счетоводен баланс към същата дата, тъй като така ще се стигне до заобикаляне на закона и въведените изисквания за изпълнение на указанията в рамките на дадения срок. Освен това с приложените към жалбата документи отново не се отстраняват нередовностите в заявлението, тъй като от една страна същите отново не са съставени съобразно НСС 13, а от друга страна не са приложени пояснителен доклад към крайния баланс и годишния отчет на ликвидатора, както и протокол за приемане на баланса, на пояснителния доклад към баланса и на годишния отчет на ликвидатора, съгласно изискванията на чл. чл.21, ал.3, т.12 от Наредбата.

По изложените съображения, съдът намира, че постановеният Отказ № 20221220163954-2/29.12.2022 г. на ДЛР при АВ по заявление вх. № 20221220163954/20.12.2022 г. се явява законосъобразен и следва да бъде потвърден.

В отговора на АВ е поискано присъждане на разноски. Съгласно нормата на чл.25, ал.6 ЗТРРЮЛНЦ (нова - ДВ, бр. 105 от 2020 г.) съдът присъжда разноски на страните по реда на ГПК. С това законодателно разрешение не е внесена промяна в охранителния характер на настоящото производство, поради което не може да се приеме, че АВ е страна по него. Отговорността за разноски по правило е присъща само на спорните съдебни производства, в които право на разноски има страната, в чиято полза е разрешен правният спор. Производството по чл.25 ЗТРРЮЛНЦ не е спорно и в него АВ не участва като страна, за да има право на разноски или да дължи разноски, а всички процесуални възможности, предвидени по отношение на нея /подаване на отговор по жалбата, представяне на доказателства, информиране за решението на съда/, са обусловени от възложената ѝ със ЗТРРЮЛНЦ компетентност в рамките на регистърното производство. Следователно, за отговорността за разноски следва да се прилага общото за всички охранителни производства правило на чл.541 ГПК, а именно, че разноските са за сметка на единствената страна в производството - молителят. В този смисъл – вж Определение № 20 от 20.01.2022 г. на ВКС по ч. т. д. № 46/2022 г., I т. о., ТК; Определение № 60341 от 8.10.2021 г. на ВКС по ч. т. д. № 1603/2021 г., I т. о., ТК; Определение № 89 от 2.03.2022 г. на ВКС по ч. т. д. № 311/2022 г., I т. о., ТК.

Водим от горното и на основание чл. 25, ал. 4 ЗТР, Врачанският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Отказ № 20221220163954-2/29.12.2022 на длъжностно лице при Агенцията по вписванията – ТРРЮЛНЦ по заявление вх. № 20221220163954/20.12.2022 г. на А. Ч. С. за заличаване на "В.М.В." ЕООД, ЕИК ***.

Решението подлежи на обжалване пред Софийския апелативен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на жалбоподателя и на Агенцията по вписванията.

Съдия при Окръжен съд – Враца: _____